

borg maatte formodes, at den inden en kortere Aarrække vilde blive ude af Stand til at opfylde sin Forpligtelse til at modtage de Sindsyge fra Østifterne, hvis Sinds sygdom ikke har været over 2 Aar, indstillede Anstaltens Direktion allerede i November 1861 til Justitsministeriet, at den ved fornævnte Lov i Udsigt stillede Udvidelse af Anstalten nu maatte blive paabegyndt. I Anledning af denne Direktionens Indstilling indhentede Justitsministeriet Erklæringer fra samtlige de vedkommende Amtsraad. Af disse erklærede Sorø, Svendborg og Maribo Amtsraad samt Amtsraadene for Aalborg, Kjøbenhavn og Roskilde Amtstuedistrikter sig for Sagens Fremme, idet sidstnævnte Amtsraad kun henstillede, at de Amter, der selv have bekostet Opførelsen af Daareanstalter, maatte forstaaes for at deeltage i eller i alt Fald erholde en Lettelse i Bidraget til de Omkostninger, der ville medgaae til Udvidelsen af Bordingborg Sindsygeanstalt. Ogsaa Frederiksberg Amtsraad tilraadede den paatænkte Udvidelse dog under Forudsætning af, at de nu bestaaende mindre Anstalter for uehelbredelige Sindsyge kunde høves. Hellerikke Præsto Amtsraad fandt Noget at erindre imod, at der skredes til Affattelsen af de fornødne Planer og Overslag, men Raadet antog isvrigt, at Udvidelsen maatte kunne opsættes i et Par Aar. Fremdeles fandt Amtsraadet for Odense Amtstuedistrikt Intet mod Udvidelsen at erindre, forsaavidt ikke den med Graabrødre Hospital i Odense forbundne Sindsygeanstalt maatte vedblive sin Virksomhed, i hvilken Henseende Ministeriet skal bemærke, at det er paatænkt at nedlægge denne Anstalt, naar Anstalten ved Bordingborg har modtaget den fornødne Udvidelse. Holbek Amtsraad androg paa, at der maatte nedsettes en Kommission, bestaaende af Delegerede fra alle Østifternes Amtsraad for at undersøge, om det skulde være nødvendigt i den nærmeste Fremtid at skride til Sindsygeanstaltens Udvidelse. Ifkun fra Bornholms Amtsraad fremkom der en ligefrem Udtalelse mod Udvidelsen, som Raadet ikke kunde antage for nødvendig, naar Anstaltens Bestyrelse ikke modtog andre end dem, den er pligtig at modtage, og kun Patienter fra den Kreds, for hvilken Anstalten er oprettet.

Justitsministeriet maatte med Anstaltens Direktion og Pluraliteten af de vedkommende Amtsraad være enigt i, at der var stor Trang til Opførelsen af den i Loven af 20de August 1853 bebudede Pleieanstalt, ligesom Ministeriet ogsaa maatte ansee det for afgjort, at en saadan vilde staves tilveie paa den billigste og hensigtsmæssigste Maade ved som ogsaa i bemeldte Lov forudsat at sættes i Forbindelse med den allerede bestaaende Sindsygeanstalt. Sagens videre Fremme blev imidlertid stillet i Bero efter Afgjørelsen af Spørgsmaalet om en bedre Vandforsyning for Sindsygeanstalten ved Bordingborg. Det havde nemlig allerede tidligere viist sig, at Anstaltens Brønde ikke engang afgav tilstrækkeligt Vand for Anstalten i dens nuværende Skikkelse, og der kunde derfor ikke tænkes paa nogen Udvidelse, før der havde Garanti for en tilstrækkelig Vandforsyning. Der er derfor i de mellemliggende Aar stadig blevet arbejdet hen paa at stasse Anstalten en rigeligere Vandforsyning, og der foreligger nu, efterat forskjellige i saa Henseende ansatte Forsøg have viist sig ikke at kunne føre til noget Resultat, et af Stadsingenieur Goldberg i Aaret 1864 udarbejdet Forslag — hvorom nærmere nedenfor — hvorved Muligheden af at Anstalten selv i sin udvidede Skikkelse vil kunne blive forsynet med et rigeligt Quantum godt Vand maa ansees for godtgjort.

Anstaltens Direktion har derefter i Slutningen af 1865 gjentaget sin Indstilling om, at der nu maatte skrides til Opførelsen af den ved Loven af 20de August 1853 i Udsigt stillede Pleiestiftelse og om, at der maatte tillægges Direktionen Bemyndigelse til at lade foretage de fornødne Forarbejder i saa Henseende. I sin Indstilling har Direktionen fremhævet, at medens Tilgangen af Patienter til den nuværende Anstalt i de første 4 Finantsaar efter dens Oprettelse var gennemsnitsviis 91 aarlig, har Tilgangen i de 3 derpaa følgende Finantsaar nemlig Finantsaarene 1862—63, 1863—64 og 1864—65 gennemsnitsviis kun været 86, idet Direktionen har maattet være strengere med at afvise saadanne Sindsyge, hvis Sygdom har været i 2 Aar; at Afgangen, som efter Gjennemsnit af de 4 første Finantsaar var 58 aarlig, i de 3 derpaa følgende har beløbet sig til